

БРУД ОБЕРЕЖНО ВІДМИВАЙМО!

Щодня ламають дрова в нас,
Дурних тому, мабуть, що бідних,
Признаюсь чесно й без прикрас,
Хоч позолочених, хоч мідних.

Без спору, відмивати бруд,
Щоб бути чистим, хоче кожен,
Та корисно згадати тут –
Дитя так виплеснути можна.

Не віртуальна маячня –
Дитя в прямому розумінні,
Яке для чистоти щодня
Теж вимиваємо з корінням.

Нам би дотримуватись слід
Межі, щоб не перестаратись,
Адже такий тоненький лід,
Що можна облизня спіймати.

Назріли вже таки давно
Реформи якісні в освіті,
Та де ж єдине те зерно
У забур'яненому житі?

Хіба, спитати, не абсурд

Рівнять наставника із учнем?
Когось долає творчий зуд,
А ми себе від того мучим.

Школяр сьогодні знає все
Та правильне шукать не вміє,
Якщо у хибу занесе,
Без вчителя не зрозуміє.

І не помітить, як пройде,
Одну із точок незворотних,
Кудись, не дивлячись, зайде,
Назад стежок не буде жодних.

На незворотні точки й ми,
Мов школярі ті, наступаєм,
Все, ризикуючи дітьми,
Їх поколіннями втрачаєм.

Турбота батьківська завжди
Доречна тільки під контролем,
Бо “педагог” йде від “вести”,
Й реформи справжні треба школі.

Дата написання вірша: 2021-01-15